

Kort resume af sagsforløbet .

Vi forudsætter, at en længere historisk redegørelse ikke er nødvendig i dette forum, men alligevel ganske kort:

I **1991** stopper ICI, Australien (nu Orica) produktionen af klorholdige opløsningsmidler, hvormed produktionen af HCB-affald også ophører.

I **1992** tiltræder Australien Baselkonventionen.

I **2002** anbefaler en central regeringskommission, i overensstemmelse med ORICA, at affaldet destrueres i Botany Bay.

I **2004** nedsætter New South Wales' minister for planlægning et 'Independent Review Panel' (IRP), der stadig anbefaler et HCB-anlæg, nu blot med "en fjerntliggende placering" og samtidig konkluderer, at en destruktion vil kunne gennemføres på en miljømæssig forsvarlig måde og at eksport vil stride imod regeringens forpligtelser overfor Baselkonventionen.

I **april 2005** fremlægges forslag om eksport.

I **august 2006** indgiver ORICA ansøgning om eksporttilladelser til HTI-anlæg i Europa.

I **november 2006** nedsættes **et nyt** IRP for at belyse sagen **endnu en gang!**

Denne gang (!) når man frem til, at der ikke er nogen realistisk udsigt til, at HCB-affaldet kan destrueres i NSW indenfor en overskuelig fremtid. (Hvordan man når til den konklusion vil vi vende tilbage til).

Maj 2007: Den australske Miljøminister meddeler, at Australien ikke har de fornødne tekniske faciliteter til destruktion af HCB-lageret.

I **februar 2008** ansøger KK om tilladelse til midlertidigt oplag af PVC-affald fra en kunde i Australien. Det er i høj grad usikkert, om ansøgningen også omfatter selve behandlingen af affaldet.

I godkendelse fra Miljøcenter Odense, bruges konsekvent udtrykkene PVC-affald eller affald fra PVC-produktion. Ordet HCB nævnes ikke! Det er **ikke korrekt sagsbehandling** og der er tale om direkte fejldeklaration. Affaldet stammer fra produktion af opløsningsmidler og er HCB-affald med endog meget høje klorkoncentrationer. I den medfølgende risikovurdering er dioxindannelsen ved brand i lageret ikke vurderet! Dette er højst kritisabelt. En tilsvarende australsk risikovurdering anfører, at "der herunder i et beboelsesområde 700 meter væk vil kunne forekomme dioxin-koncentrationer på niveauer, der vil kunne skade børn."

I **juni 2007** meddeler de tyske myndigheder i Nordrhein-Westfalen afslag på import af HCB. På trods af tyske virksomheders velvilje, dygtighed og lyst til en net sum australske dollars, har de tyske politikere gennemskuet narrestregerne og henviser til **Baselkonventionen!** De afviser blankt, at **undtagelsesbestemmelserne** kan anvendes, da de ikke finder det godt gjort, at Australien ikke selv kan håndtere dette problem.

I **juni 2010** accepterer den danske miljøstyrelse, bl.a. med henvisning til **Baselkonventionens undtagelsesbestemmelser**, forespørgslen om eksport af ORICAs HCB-affald.